

עת"א 17382/08/15 - פאוזי אלולדי נגד מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
עת"א 17382-08-15 אלולדי(אסיר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט אריאל ואגו - אב"ד
כב' השופט שלמה פרידלנדר
כב' השופטת גילת שלו
העותר
נגד
המשיבה
פאוזי אלולדי (אסיר)
מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

25 אוגוסט 2015

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד יוסי לין

ב"כ המשיבה עו"ד אלן שקף

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה את מאסרו הראשון לתקופה של 11 חודשים בגין תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר. מדובר באחד משלושה נאשמים באותו תיק ואין מחלוקת שהעותר לא היה הדמות המרכזית באותו אירוע.

כאשר עמד העותר בפני סיום ריצוי שני שליש ממאסרו, הוא ביקש מוועדת השחרורים לשחררו בשחרור מוקדם על תנאי, אך בקשתו סורבה. על כך הגיש העתירה שבפנינו.

הוועדה קבעה שהתנהגותו של העותר בכלא תקינה. עלה חשש שבדיקות השתן שלו בדבר שימוש בסם, אינן טובות ועובדה זו פגעה גם בהכנת ובהשלמת תכנית רשא עבורו, אך הסתבר בבדיקת אימות שהחשד נשלל ולא נמצא בעותר דופי מהיבט זה.

שיקול הוועדה בדחותה את הבקשה, היה גם בכך שתכנית התעסוקה שהוכנה עבורו מעורפלת ואינה מלאה, אך בעיקר על כך שהוועדה סברה שהוא עדיין עלול לסכן את הציבור. בקביעה זו, נסמכה הוועדה על ההיעדר הליך טיפולי של ממש בכלא ועל דו"ח אבחון שנעשה לו כאשר נכנס לבית הסוהר, שם נקבע כי מדובר באדם בעל מבנה אישיות ילדותית

עמוד 1

ובלתי מגובשת, ויכולתו לשלוט על דחפיו ולקבל גבולות חיצוניים ולהציב לעצמו גבולות פנימיים מוגבלת.

בהינתן שהשלמת תכנית תעסוקה ושכלולה הם דברים הניתנים להיעשות תוך זמן לא רב אם תתקבל החלטה עקרונית על כך שהעותר ראוי לשחרור, יש לקבוע שהנימוק הבלבדי למעשה שהביא לדחיית בקשתו, נעוץ במאפייני האישיות הללו שצוינו ובקביעת הוועדה שהוא לא עבר הליך טיפולי ממשי בכלא.

ב"כ העותר טוען שקביעה זו אינה מדויקת וכי בדו"ח מסכם של העו"ס בכלא דקל, כלולים נתונים ומידע חיוניים לגבי העותר וכי גם במישור התעסוקתי, הוצג פתרון סביר בפני הוועדה וכי לא היתה כל הצדקה לקבלת ההחלטה כפי שנעשתה.

ב"כ המשיבה תומכת בהחלטת הוועדה מנימוקיה ומצביעה על כך שההליך הטיפולי הנזכר בדו"ח העו"ס הוא ראשוני בלבד ואינו מעיד על שינוי נרחב שהתרחש אצל העותר בין כתלי הכלא.

לאחר שבחנו טיעוני הצדדים, ראינו לנכון לקבל העתירה ולקבוע שהעותר ראוי לשחרור, תוך החזרת עניינו לוועדה בישיבתה הקרובה ביותר, האפשרית, לשם קביעת התנאים לכך ואפשר שלאחר הבהרה מסוימת של התכנית התעסוקתית, כפי שתוצג בפני הוועדה.

הנימוק שבעטיו ראינו לקבל העתירה, הוא בכך שוועדת השחרורים לא שקלה לעומק ולא ניתחה את האמור מטעם שלטונות הכלא ביחס להתנהלות העותר והתהליך שהוא עבר בין כתלי הכלא. הקביעה שלפיה לא עבר טיפול ממשי, אינה נשענת על קביעות עובדתיות. מה שנאמר במסמך שהונח בפני הוועדה בהחלט מכון לכך שהעותר אכן מפנים את משמעות מעשיו ומוכן לשנות את דרכיו. נאמר שם שהוא מבטא חרטה על התנהגותו השלילית והכוחנית שבאה לידי ביטוי בעבירה עליה נאסר, וכן שהוא שולב בקבוצת כישורי חיים שעוסקת בהעלאת המודעות האישית והצורך בטיפול. אמנם, זו מוגדרת קבוצה ראשונית, אך הוא מקפיד להגיע למפגשים, מגלה רצינות ומשתף בהתאם להתפתחות הקבוצה.

אמנם, עם קבלתו לכלא, ניתנה חוות דעת על אישיותו במסגרת המיון והיא אינה אופטימית במיוחד. אולם, שיקול מרכזי כאשר באים להעריך מסוכנות של אסיר שזה מאסרו הראשון ואין אינדיקציה בעברו להתנהלות בעלת דפוסים עברייניים מוטמעים, הינו, כמובן, התנהגותו והתנהלותו לאחר הכליאה וההיתכנות לכך שהוא עבר תהליך חיובי ומשדר תקווה לעתיד בין כתלי הכלא.

במובן זה המידע שהונח בפני הוועדה, היה בהחלט חיובי ואין טענות על התנהגות ומשמעת של העותר ובנוסף קיים הדיווח החיובי על התהליך שהוא עובר בתקופת המאסר. נקודות אלה לא לובנו ולא ניתן להם המשקל הראוי באיזון הכולל שהכריע את הכף. כפי שכבר הערנו, לא ניתן לזקוף לחובתו של העותר את העדר האופטימיות בתכנית התעסוקתית שהוכנה בעבורו וענין זה ניתן להסדיר ולשכלל, כנדמה, ללא קושי.

על כן, העתירה מתקבלת במובן הקביעה העקרונית שהעותר נמצא ראוי לשחרור בפרמטרים שיש לשקול על פי החוק, ואנו מורים לוועדת השחרורים לזמן העותר לשיבה קרובה, ככל הניתן, על מנת לקבוע תנאי השחרור.

מומלץ שעד אז תונח בפני הוועדה מטעם העותר ובאמצעות בא-כוחו, תכנית סדורה וברורה לתעסוקה, שאין מניעה שתושתת על המתווה הקיים ובלבד שתובהר ותפורט כדבעי.

ניתן והודע היום י' אלול תשע"ה, 25/08/2015 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת

שלמה פרידלנדר, שופט

אריאל ואגו, שופט - אב"ד